

Allegro.

H. Rung.

1. Til Myk-legaard og Spanieland en

Morgen jeg vil-de dra - ge. Thi gik jeg ud saa fri og frank i min Ungdoms fej - re

Da ge. „Hvor hen, hvor - hen, du Vandringsmand?“; saa - le - des sang paa

Kviste en fremmed Fugl og fløj for - an, ret li - gesom den vid - ste, den vid ste, ja, den

vid - ste, til Myklegaard og Spanieland jeg ag - te - de hen at dra - ge.

2. I Myklegaard og Spanieland
der var mine Kaar saa blide.
Men Længsel lod mig aldrig Ro;
til mit Hjem jeg maatte ride.
„Hvorhen, hvorhen, du Riddersmand?“
saaledes sang paa Kviste
en Fugl fra Danmark og fløj foran,
ret ligesom den vidste,
den vidste, ja, den vidste,
fra Myklegaard og Spanieland
jeg agtede hjem at drage.

3. Den Hertug taler til sin Brud,
hans favre Brud, der kommer
fra Myklegaard og Spanieland
for at se vort Lands Skærsommer.
„Hvorhen, hvorhen, min favre Brud?
Jeg kan dig aldrig miste.
Dengang jeg vandt din Tro for Gud,
da var det, som jeg vidste,
jeg vidste, ja, jeg vidste;
at Myklegaard og Spanieland
du bytter for vor Skærsommer.“